

گزارش يك مورد مديريت محافظه کارانه موفق آبشه رتروپريتوئن از جراحی لایپراسکوپی

مرضيه اژدری^۱، رؤيا درخشان^۲، مژگان وهابي دستجردي^{۳*}، شمانه رخگيره^۴

تاریخ دریافت ۱۴۰۲/۰۲/۲۵ تاریخ پذیرش ۱۴۰۲/۰۲/۲۶

چکیده

تشکيل آبشه رتروپريتوئن پس از لایپراسکوپی آندومتربيوز يك عارضه نادر است، اما در صورت وقوع ممکن است موجب ناخوشی و مرگومير شود. هماتوم محل تروکار در صورت عدم تشخيص حین جراحی ممکن است زمينه ساز ايجاد آبشه رتروپريتوئن گردد. در اين مورد ما به بررسی و مدیريت يك مورد خاص از آبشه رتروپريتوئن پس از لایپراسکوپی آندومتربيوز پرداخته ايم. مورد يك خانم ۳۸ ساله با تشخيص آندومتربيوز وسیع بود که تحت لایپراسکوپی قرار گرفت. وي ۴ روز بعد از جراحی دچار تورم و درد محل تروکار سوپراپوپيك گردید. بيمار در روز يازدهم بعد از جراحی با شکایت ترشحات چرکي فراوان از محل تروکار سوپراپوپيك مراجعت کرد و بستری گردید. در سی اسکن كالکشن وسیع در فضای اکسترا پریتونشال لگنی از فضای رتبيوس و انتريور مثانه با انتشار به سمت پاراکوليك گائزها و ناحيه ساب هایتيک مشاهده شد. جهت درمان مروپنem و نکومايسين تزريقي تجويز شد. تخلية كالکشن فوق زير گايد سونوگرافي انجام شد. سی سی چرك تخلية شده و درن پيگتيل ۸ فرنج به صورت پرکوتانثوس در ناحيه سوپراپوپيك قرار داده شد. ۴۸ ساعت بعد از تخلية تب به بيمار قطع شد. بعد از ۱۴ روز، خروج ترشح چرکي از درن متوقف گردید و درن خارج شد. به نظر مي رسد، سدن های صحيح قرار دادن تروکار همراه با درک كامل آناتومي ديواره قدامي شکم، همچنين توجه به تشخيص آسيب عروقی محل تروکار حین جراحی در جلوگيري از هماتوم محل پورت لایپراسکوپي و پيشگيري از عوارض بالقوه بعدی مؤثر باشد.

کلیدواژه‌ها: آندومتربيوز، جراحی لایپراسکوپی، مروپنem، آبشه رتروپريتوئن، هماتوم محل تروکار، نکومايسين

مجله مطالعات علوم پزشكى، دوره سى و چهارم، شماره اول، ص ۲۱-۲۴، فوردين ۱۴۰۲

آدرس مکاتبه: مرکز تحقیقات آندومتربيوز، بیمارستان رسول اکرم، دانشگاه علوم پزشكى ایران، تهران، تلفن: ۰۲۱۶۴۳۵۲۶۸۰
Email: Rokhgireh.s@iums.ac.ir , dr.rokhgireh.samaneh@gmail.com

آبشه رتروپريتوئن يك عارضه ناشایع است که عمدتاً ناشی از التهاب پرینفريک، عفونت‌های دستگاه گوارش و عوارض بعد از عمل است (۱). تشکيل آبشه رتروپريتوئن پس از جراحی لایپراسکوپی بسیار نادر است که می‌تواند همراه با ناخوشی و مرگومير بوده و سیر خطرونaki داشته باشد. آبشه رتروپريتوئن پس از جراحی لایپراسکوپي زنان در بهطور نادر گزارش شده است. اين مورد ازنظر پيشگيري، تشخيص و مديريت اهميت ويزه‌اي دارد. اين مورد به گزارش عوارض تشکيل آبشه رتروپريتوئن پس از جراحی لایپراسکوپي بالاخص در مورد گزينه‌های درمانی موجود پرداخته است.

مقدمه

مطالعات نشان داده که جراحی لایپراسکوپي برای آندومتربيوز، با عوارض زودرس كمتر و بستری کوتاه‌تر نسبت به لایپراتومي، امكان‌پذير و بي خطر است (۱-۵). پيشرشفت در استفاده از لایپراسکوپي منجر به توسعه روش‌های پيشرشفته و کم تهاجمي شده که نياز به قرار دادن تروکار از طریق دیواره شکم دارد. در بیشتر مواقع، آسيب‌های عروقی محل تروکار در طول جراحی لایپراسکوپي به دليل اثر تامپوناد پنوموپريتوئن و کاهش بازگشت وریدي به دليل وضعیت ترندلتبرگ تشخيص داده نمی‌شود (۶).

^۱ مرکز تحقیقات آندومتربيوز، دانشگاه علوم پزشكى ایران، تهران، ايران

^۲ مرکز تحقیقات آندومتربيوز، دانشگاه علوم پزشكى ایران، تهران، اiran

^۳ مرکز تحقیقات بیوتکنولوژي تولید مثل، پژوهشکده ابن سينا، ACECR، تهران

^۴ گروه زنان و زایمان، تعیین کننده‌های اجتماعی سلامت، مرکز تحقیقات، دانشگاه علوم پزشكى البرز، کرج، ايران

^۵ مرکز تحقیقات آندومتربيوز، دانشگاه علوم پزشكى ایران، تهران، اiran (نويسنده مسئول)

فوق از طریق دیفکت ناشی از لایپراسکوپی در جدار شکم به سطح پوست راه داشت. سی‌تی‌اسکن جهت بررسی دقیق‌تر از نظر آبسه انجام شد چراکه با دقت بیشتری درون بافت‌ها را از زوایای مختلف نشان می‌دهد و قدرت تشخیص بالایی نسبت به سونوگرافی دارد. در سی‌تی‌اسکن کالکشن وسیع به سایز 30×20 در فضای اکسترا پریتونال لگنی در سوپرپور فضای رتیووس که از انتریور مثانه شروع شده و در این فضا به سمت بالا و در پاراکولیک گاترهای در فضای اکستراپریتونال انتشار یافته بود، مشاهده شد. ضایعه فوق در پاراکولیک گاتر راست تا ناحیه ساب هپاتیک گسترش یافت. کالکشن فوق به فضای اینترابریتونال راه نداشت.

مروپین و ونکومایسین تزریقی تجویز شد. تخلیه کالکشن فوق تحت هدایت سونوگرافی انجام شد. 300 ml سی‌سی چرک تخلیه شده و با توجه به دسترسی پرکوتانئوس مطلوب در ناحیه سوپرایوبیک و حداقل تجمع کالکشن در این ناحیه درن پیگتیل 8 فرنچ به صورت پرکوتانئوس تحت هدایت سونوگرافی در ناحیه سوپرایوبیک قرار داده شد. 48 ساعت بعد از تخلیه تپ بیمار قطع شد. کشت نمونه درناز شده *Ecoli* حساس به مروپین، امپی سولبیاتام، سیپروفلوکسازین، پیپراسیلین تازویاتکام بود. کشت خون منفی گزارش شد.

بعد از 5 روز حجم ترشحات روزانه کمتر از 20 ml سی‌سی شد، آنتی‌بیوتیک تزریقی تبدیل به سیپروفلوکسازین و مترونیدازول خوارکی گردید و بیمار تخریص شد. بعد از 14 روز (روز سی‌ام بعد از جراحی) خروج ترشح چرکی از درن متوقف گردید. در سونوگرافی و سی‌تی‌اسکن مجدد کالکشن مشاهده نشد و درن خارج گردید. در فالالوپ سرپایی یکماهه بیمار با سونوگرافی عود آبse مشاهده نشد.

بحث

خونریزی حاد و تشکیل هماتوم تأخیری در سایت تروکار لایپراسکوپی شایع نیست. اما بالقوه موجب عوارض قابل توجه می‌گردد. در روزهای 2 تا 6 بعد از عمل به‌طورمعمول، درد بیش از حد، یا افت بدون علامت همان‌کریت آشکار می‌شود. خونریزی در دیواره شکم منجر به هماتوم وسیع در دیواره شکم می‌شود که گاهی نیاز به انتقال خون و بستره طولانی مدت در بیمارستان دارد (۷). خونریزی سایت تروکار به دلیل آسیب به عروق ایپی گاستریک تحتانی در 2 تا 20 درصد بیماران گزارش شده است (۸).

در بیمار ما آسیب سایت تروکار به علت ترمومول عروق فضای رتیووس توسط تروکار سوپرایوبیک رخ داده بود که به علت ورود مایل تروکار و حرکت مایل آن روی پریتوان، موجب خونریزی درین

گزارش مورد

بیمار یک خانم 38 ساله گراویدا یک پارا یک^۱ با سابقه یکبار سزارین به علت درد لگنی و با تشخیص اندومتریوز مراجعه کرد. بیمار سابقه دردهای مزمون لگنی را از 2 سال قبل گزارش کرده بود. جهت اقدامات تشخیصی تکمیلی، سونوگرافی ترانس واژنیال و ترانس رکتال انجام شد. کیست اندومتریوما (10 سانتیمتر در تخمدان چپ)، ندول یوتروسکرال (18 میلی‌متر در یوتروسکرال چپ) و ندول رکتوم (15 میلی‌متر با چسبندگی به خلف سرویکس و سطح سروز رکتوم) گزارش گردید. با توجه به گزارش اندومتریوز وسیع لگنی در سونوگرافی، بیمار کاندید جراحی لایپراسکوپی شد. حین لایپراسکوپی سیستکتومی تخدمان چپ، آزادسازی چسبندگی رکتوم، دایسکشن حلب و رزکشن ندول یوتروسکرال انجام گردید. ندول رکتوم پس از آزادسازی چسبندگی رکتوم و دایسکشن حلب و فضای پاراکتال از سطح رکتوم با تکنیک شیو برداشته شد. 8 ساعت بعد از جراحی کاتتر ادراری و درن خارج گردید و رژیم مایعات شروع شد. روز دوم بعد از جراحی، بیمار بدون هیچ عرضه‌ای ترخیص گردید. هموگلوبین بیمار بعد از جراحی از $9/9$ به $12/1$ در دسی لیتر کاهش یافت. بیمار اظهار کرد 4 روز بعد از جراحی دچار درد و تورم لوکالیزه حود 4 سانتیمتر در سایت پورت سوپرایوبیک گردیده که به تدریج تورم بزرگ‌تر گردیده است. بیمار 9 روز بعد از جراحی دچار تپ و لرز، تشدید درد ناحیه سوپرایوبیک، اتساع شکم، تهوع و استفراغ و عدم تحمل خوارکی شده بود. علیرغم این علائم بیمار مراجعه نکرده بود. 24 ساعت بعد از تشدید درد دچار ترشحات چرکی فراوان از سایت پورت سوپرایوبیک شده بود. به دنبال تخلیه ترشحات علائم درد و اتساع و عدم تحمل خوارکی کاهش یافت. بیمار روز بعد مراجعه کرد و بستری گردید. در زمان بستره از درد متوسط سوپرایوبیک و ترشحات چرکی فراوان سایت تروکار شکایت داشت. وی علائم گوارشی و ادراری نداشت. همچنین تپ، هایپوپرمی، تاکیکاردی، تاکی پنه نداشت. در معاینه سایت پورت سوپرایوبیک اریتم و تورم تندرنس و خروج ترشحات چرکی فراوان داشت. شکم وی نرم و بدون دیستانسیون، ریباند و تندرنس بود. آزمایشات اولیه شامل

CRP:4.6mg/l ESR:28mm/hr WBC:8400 * $100/\text{mm}^3$

تست کبدی و کلیوی نرمال بود.

در سونوگرافی تصویر یک ناحیه مولتی سیستیک بزرگ به سایز 30×20 سانتی‌متر حاوی اکوی داخلی در قسمت قدامی مثانه در لگن با انتشار به فضای پاراگاتر دو طرف با ارجحیت راست تا ناحیه ساب هپاتیک مشاهده شد که مطرح کننده کالکشن بوده و ضایعه

^۱ Gravida 1 and Para 1

شکمی در کنار درمان آنتی‌بیوتیک به طور مؤثری در درمان آبسه رتروپریتوئن بکار برده شد.

نتیجه‌گیری

جراحی لپاراسکوپی یک روش کم تهاجمی و پذیرفته شده در درمان بیماری‌های زنیکولوزی بخصوص اندومتریوز است. در صورت عدم توجه به فن‌های صحیح در تروکارگذاری ممکن است همراه با موربیدیتی و مورتالیتی گردد. علیرغم اینکه هماتوم سایت پورت از عوارض نادر لپاراسکوپی است، لپاراسکوپی کنندگان باید از این عارضه نادر و جدی و بالقوه کشنده که در این مطالعه هم گزارش شده است، آگاه باشند.

فضا گردیده بود. حین جراحی به علت اثر فشاری پنوموپریتوان خونریزی تشخیص داده نشده و منجر به تشکیل هماتوم گردیده بود. هماتوم یک محیط ایدئال برای عفونت و تشکیل آبسه است. در نازپرکوتانئوس تحت گاید سی‌تی‌اسکن و سونوگرافی یک روش مؤثر و ثابت‌شده در درمان آبسه لگن است (۹).

علیرغم اینکه شیوع آبسه در فضای رتروپریتوان شیوع کمتری نسبت به فضای لگنی دارد (۱۰) ولی از نظر دسترسی جهت در ناز رادیکولوزیک فضای قابل دسترسی است. در جراحی لپاراسکوپی کله سیستکتومی ندرتاً اسپیلیج سنگ صفرای در فضای رتروپریتوان موجب آبسه در فضای رتروپریتوان می‌گردد که در این صورت، تخلیه بیمار فوق تخلیه تحت راهنمایی سونوگرافی و نصب لوله داخل

References:

- Bafort C, Beebejaun Y, Tomassetti C, Bosteels J, Duffy JM. Laparoscopic surgery for endometriosis. Cochrane Database Syst Rev 2020;10(10):CD011031.
- Catenacci M, Sastry S, Falcone T. Laparoscopic surgery for endometriosis. Clin Obstet Gynecol 2009;52(3):351-61.
- Duffy JM, Arambage K, Correa FJ, Olive D, Farquhar C, Garry R, et al. Laparoscopic surgery for endometriosis. Cochrane Database Syst Rev 2014; (4):CD011031.
- Mourits MJ, Bijen CB, Arts HJ, ter Brugge HG, van der Sijde R, Paulsen L, et al. Safety of laparoscopy versus laparotomy in early-stage endometrial cancer: a randomised trial. Lancet Oncol 2010;11(8):763-71.
- Redwine DB, Koning M, Sharpe DR. Laparoscopically assisted transvaginal segmental resection of the rectosigmoid colon for endometriosis. Fertil Steril 1996;65(1):193-7.
- Mudgal MM, Kothiyal PK, Kushwah N, Singh R. Port site complications following laparoscopic surgeries: a prospective study. Int Surg J 2018;5(2):598-601.
- Agrawal A, Mendoza MCV, Huang K-G. Large Port Site Hematoma Following Laparoscopic Surgery and Its Management. J South Asian Fed Obstet Gynecol 2019;11(6):398-403.
- Epstein J, Arora A, Ellis H. Surface anatomy of the inferior epigastric artery in relation to laparoscopic injury. Clin Anat 2004;17(5):400-8.
- O'Hanlan KA, Dibble SL, Garnier A-C, Reuland ML. Total laparoscopic hysterectomy: technique and complications of 830 cases. J Soc Laparoendosc Surg 2007;11(1):45-51.
- Papasavas PK, Caushaj PF, Gagné DJ. Spilled gallstones after laparoscopic cholecystectomy. J Laparoendosc Adv Surg Tech 2002;12(5):383-6.
- Mehmood S, Singh S, Igwe C, Obasi CO, Thomas RL. Gallstone extraction from a back abscess resulting from spilled gallstones during laparoscopic cholecystectomy: a case report. J Surg Case Rep 2021;2021(7):rjab293.

SUCCESSFUL CONSERVATIVE MANAGEMENT OF A RETROPERITONEAL ABSCESS AFTER LAPAROSCOPIC SURGERY: A CASE REPORT

Marzieh Ajdary¹, Roya Derakhshan², Mozhgan Vahabi Dastjerdi^{3,4}, Samaneh Rokhgireh^{*5}

Received: 11 April, 2022; Accepted: 15 May, 2023

Abstract

Formation of a retroperitoneal abscess after endometriosis laparoscopy is a rare complication, but if occurs, it may cause morbidity and mortality. Hematoma at the trocar site, if not detected during surgery, may cause retroperitoneal abscess. In this case, we have investigated and managed a specific case of retroperitoneal abscess after endometriosis laparoscopy. A 38-year-old female patient was diagnosed with extensive endometriosis and underwent laparoscopy. Four days after surgery, she experienced swelling and pain at the suprapubic trocar site. On the 11th day after surgery, the patient was referred due to abundant purulent secretions from the suprapubic trocar site and hospitalized. In the CT scan, there was a large collection in the pelvic extraperitoneal space of the Retzius space and the interior of the bladder, spreading to the paracolic gutters and the subhepatic area. Intramuscular meropenem and vancomycin were prescribed for treatment. Drainage of the above collection was done under ultrasound guidance. Three-hundred milliliters of pus was drained and an 8 French pigtail drain was placed percutaneously in the suprapubic area. 48 hours after discharge, the patient's fever stopped. After 14 days, purulent discharge from the drain stopped and the drain was removed. It seems that the correct techniques of trocar placement along with a complete understanding of the anatomy of the anterior abdominal wall, as well as paying attention to the diagnosis of vascular damage at the site of the surgical trocar are effective in preventing hematoma at the laparoscopic port site and preventing subsequent potential complications.

Keywords: Endometriosis, Laparoscopic Surgery, Meropenem, Retroperitoneal Abscess, Trocar Site Hematoma, Vancomycin

Address: Endometriosis Research center, Iran University of Medical Science, Tehran, Iran

Tel: +982164352680

Email: Rokhgireh.s@iums.ac.ir ·dr.rokhgireh.samaneh@gmail.com

SOURCE: STUD MED SCI 2023; 34(1): 24 ISSN: 2717-008X

Copyright © 2023 Studies in Medical Sciences

This is an open-access article distributed under the terms of the [Creative Commons Attribution-noncommercial 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/) which permits copy and redistribute the material just in noncommercial usages, as long as the original work is properly cited.

¹ Endometriosis Research center, Iran University of Medical Science, Tehran, Iran

² Endometriosis Research center, Iran University of Medical Science, Tehran, Iran

³ Reproductive Biotechnology Research Center, Avicenna Research Institute, ACECR, Tehran

⁴ Department of Obstetrics and Gynecology, Social Determinants of Health, Research Center, School of Medical Sciences, Alborz University of Medical Sciences, Karaj, Iran

⁵ Endometriosis Research center, Iran University of Medical Science, Tehran, Iran (Corresponding Author)